

My soul there is a country

My soul, there is a country
Far beyond the stars,
Where stands a winged sentry,
A sentry, all skillful in the wars:
There, above noise and danger,
Sweet Peace sits crowned with smiles

And, One, born in a manger
Command the beauteous files.
He is thy gracious friend,
and o my soul awake!
Did in pure love descend
To die here for thy sake,
If thou canst get but thither,
There grows the flow'r of Peace,
The Rose that cannot wither,
Thy fortress, and thy case.
Leave then thy foolish ranges,
For none can thee secure
But One who never changes,
Thy God, thy life, thy cure.

Mijn ziel, er is een land
Ver weg voorbij de sterren,
Waar een gevleugelde wachter staat,
Een wachter, bedreven in alle oorlogen:
Daar, boven rumoer en gevaar,
Zit zoete Vrede gekroond met een
glimlach
En, Hij, geboren in een kribbe
Beveelt de prachtige legerscharen.
Hij is je genadige vriend,
En oh mijn ziel, ontwaak!
In zuivere liefde daalde hij neer
om te sterven omwille van jou,
Als je daar maar kunt komen,
Daar groeit de bloem van Vrede,
De roos die niet kan verwelken,
Je vesting en je toevlucht.
Verlaat dan je dwaze omzwervingen,
Want niemand kan je beschermen
Behalve degene die nooit verandert,
Je God, je leven, je genezing.

Five Mystical Songs

1. Easter

Rise, heart; thy Lord is risen.
Sing his praise without delays,
Who takes thee by the hand, that thou
likewise with him may'st rise:
That, as his death calcined thee to dust,

His life may make thee gold, and much
More, Just.
Awake, my lute, and struggle for thy part
With all thy art.
The cross taught all wood to resound his
Name
Who bore the same.
His stretched sinews taught all strings,
what Key is best to celebrate this most
high day.
Consort both heart and lute, and twist a
Song pleasant and long:
Or since all music is but three parts vied,
And multiplied;
O let the blessed Spirit bear a part,
And make up our defects with his sweet
art.

2. I got me flowers

I got me flowers to strew thy way;

I got me boughs off many a tree:
But thou wast up by break of day,
And brought'st thy sweets along with thee.

The Sun arising in the East,
Though he give light, and the East
perfume; If they should offer to contest
With thy arising, they presume.
Can there be any day but this, Though
Many suns to shine endeavor?
We count three hundred, but we miss:
There is but one, and that one ever.

Pasen

Sta op, hart, uw Heer is opgestaan.
Zing Hem zonder dralen lof toe,
Die u bij de hand neemt, opdat ook u met
Hem zult opstaan:
Zoals u door Zijn dood tot stof bent
Vergaan,
Zo maakt Zijn leven het uwe tot goud en,
Vooral, rechtvaardig.
Word wakker, mijn luit, en strijd voor uw
Deel met al uw kunst.
Het kruis leerde al het hout Zijn naam te
Laten klinken,
Die hetzelfde droeg.
Zijn uitgerekte pezen leerden alle snaren,
Welke toonsoort het beste is om deze
Hoogste dag te vieren.
Speel samen, hart en luit, en weef een
lied, Aangenaam en lang:
Of, omdat alle muziek slechts op drie
pijlers Berust, wedijverend en groeiend,
O laat de gezegende Geest een deel en
Onze gebreken goedmaken met zijn zoete
Kunst.

Ik verzamelde bloemen om uw pad te
Bestrooien;
Ik plukte takken van menig boom:
Maar U was al bij het ochtendgloren
Opgestaan, en bracht Uw zoetigheden
mee.
De zon die in het Oosten opgaat,
Al geeft hij licht en geeft het Oosten geur;
Zouden zij met uw opstanding willen
Wedijveren, dan waren ze aanmatigend.
Kan er ooit een andere dag dan deze zijn,
Al pogen ook vele zonnen te schijnen?
We tellen er driehonderd, maar we
Vergeten: Er is er maar één en die ene is
Voor eeuwig.

3. Love bade me welcome

Love bade me welcome; yet my soul drew
Back, guilty of dust and sin.
But quick-eyed Love, observing me grow
Slack
From my first entrance in,
Drew nearer to me, sweetly questioning,
If I lack'd anything.
A guest, I answer'd, worthy to be here.
Love said, you shall be he.
I, the unkind, ungrateful?
Ah, my dear, I cannot look on thee.
Love took my hand, and smiling did reply,

Who made the eyes but I?
Truth, Lord, but I have marr'd them:
Let my shame go where it doth deserve.

And know you not, says Love, who bore
the Blame?
My dear, then I will serve.
You must sit down, says Love, and taste
my Meat:
So I did sit and eat.

4. The Call

Come, my Way, my Truth, my Life:
Such a Way, as gives us breath:
Such a Truth, as ends all strife:
Such a Life, as killed death.

Come, my Light, my Feast, my Strength:

Such a Light, as shows a feast:
Such a Feast, as mends in length:

Such a Strength, as makes his guest.
Come, my Joy, my Love, my Heart:
Such a Joy, as none can move:
Such a Love, as none can part:
Such a Heart, as joys in love.

Liefde heette me welkom; toch trok mijn
ziel Zich terug, schuldig aan stof en zonde.
Maar Liefde met haar scherpe blik, ziende
Hoe ik achterbleef
Zodra ik eenmaal binnen was,
Kwam dichterbij me, vriendelijk vragend
Of ik iets miste.
Een gast, antwoordde ik, waardig hier te
zijn.
Liefde zei: jij zult hem zijn.
Ik, de onaardige, de ondankbare?
Ach, m'n beste, ik durf u niet aan te kijken.
Liefde nam mijn hand en antwoordde
Glimlachend:
Wie anders dan Ik maakte die ogen?
Dat is waar, Heer, maar ik heb ze ontsierd:
Laat mijn schaamte gaan waar hij verdient
te gaan.
En weet je niet, zegt Liefde, wie de schuld
Droeg?
M'n beste, dan zal ik u bedienen.
Jij moet gaan zitten, zegt Liefde, en mijn
Vlees proeven:
Dus ging ik zitten en at.

Kom, mijn Weg, mijn Waarheid, mijn
Leven:
Zo'n Weg die ons adem geeft:
Zo'n Waarheid die elke strijd beëindigt:
Zo'n Leven dat een eind maakt aan de
Dood.
Kom, mijn Licht, mijn Feestmaal, mijn
Kracht:
Zo'n Licht dat een feestmaal onthult,
Zo'n Feestmaal dat door zijn overvloed
Herstelt,
Zo'n Kracht die de gast sterkt.
Kom, mijn Vreugde, mijn Liefde, mijn Hart:
Zo'n Vreugde door niets te schokken
Zo'n Liefde door niets te scheiden,
Zo'n Hart dat zich in de liefde verblijdt.

5. Antiphon

Let all the world in every corner sing:
My God and King.

The heavens are not too high,

His praise may thither fly:

The earth is not too low,

His praises there may grow.

Let all the world in every corner sing,

My God and King.

The Church with Psalms must shout,

No door can keep them out:

But above all, the heart

Must bear the longest part.

Let all the world in every corner sing,

My God and King.

Laat de hele wereld in elke uithoek zingen:
Mijn God en Koning.

De hemelen zijn niet te hoog,

Of Zijn lof kan daarheen vliegen:

De aarde is niet te laag,

Of Zijn lof kan daar groeien.

Laat de hele wereld in elke uithoek zingen,

Mijn God en Koning.

De Kerk moet met Psalmen roepen,

Geen deur kan hen buiten houden:

Maar bovenal moet het hart

Het grootste deel dragen.

Laat de hele wereld in elke uithoek zingen:

Mijn God en Koning.

Music's Praise

1. Descend ye Nine

Descend, ye Nine! descend and sing;
The breathing instruments inspire,
Wake into voice each silent string,
And sweep the sounding lyre!

Hark! the numbers soft and clear
Gently steal upon the ear;
Now louder, and yet louder rise,
And fill with spreading sounds the skies:

Till, by degrees, remote and small,
The strains decay,
And melt away,
In a dying, dying fall.

2. When Whispering Strains

When whispering strains do softly steal
With creeping passion through the heart
And when at ev'ry touch we feel
Our pulses beat and bear a part;
When threads can make

A heartstring shake
Philosophy can scarce deny
The soul consists of harmony.

When unto heavenly joy we feign

Whate'er the soul affecteth most,
Which only thus we can explain
By music of the winged host,
Whose lays we think
Make stars to wink,
Philosophy can scarce deny
Our souls consist of harmony.

Daal af, jullie Negen! daal af en zing;
De ademende instrumenten inspireren,
Wekken elke stille snaar tot stem,
En tokkelen de klinkende lier!

Hoor! de tonen zacht en helder
Strelen zachtjes het oor;
Klinken nu, luider en nog luider,
En vullen de hemelen met uitdijend geluid:

Totdat het geleidelijk op afstand en klein
Wordt, de melodieën vervagen,
En wegsmelten,
In een stervende, stervende val.

Als fluisterende klanken zachtjes
Met sluipende passie het hart stelen;
En als we bij elke aanraking
Onze polsen voelen kloppen en hun
Bijdrage leveren;
Als akkoorden een hartsnaar kunnen
Laten trillen,
Kan de Filosofie amper ontkennen
Dat de ziel bestaat uit harmonie.

Wanneer we ons hemelse vreugde
Voorstellen
Of wat de ziel maar het meest raakt,
Kunnen we dat alleen verklaren
Door muziek van de gevleugelde scharen,
We denken dat hun liederen
De sterren doen knipogen,
Zo kan de Filosofie amper ontkennen
Dat onze zielen bestaan uit harmonie.

Lull me, lull me, charming air,
My senses rock with wonder sweet;

Like snow on wool thy fallings are,
Soft, like a spirit's, are thy feet:

Grief who need fear
That hath an ear?
Down let him lie and slumb'ring die,
And change his soul for harmony.

3. Orpheus with his lute,
Orpheus with his lute made trees,
And the mountain tops that freeze,
Bow themselves when he did sing.
To his music plants and flowers
Ever sprung; as sun and showers
had made a lasting spring.
Everything that heard him play,
Even the billows of the sea,
Hung their heads and then lay by.
In sweet music is such art,
Killing care and Grief of Heart
Fall asleep or hearing die.

4. To music, to becalm his fever
Charm me asleep, and melt me so
With thy delicious slumbers;
That being ravisht, hence I go
Away in easy slumbers.
Ease my sick head,
And make my bed,
Thou pow'r that canst sever
From me this ill: and quickly still:
Though thou not kill My fever

Then make me weep
My pains asleep,
And give me such reposes,
That I, poor I,
May think, thereby,
I live and die
'Mongst roses.

Wieg me, wieg me, betoverende klank
Mijn zintuigen deinen met zoete
Verwondering;
Als sneeuw op wol zijn jouw buitelingen,
Zacht, als die van een geest, zijn jouw
Voeten:
Wie hoeft te vrezen voor verdriet
Die een oor heeft?
Laat hem liggen en slapend sterven,
En zijn ziel door harmonie vervangen.

Orpheus liet met zijn luit bomen,
En ijzige bergtoppen,
Zich buigen als hij zong.
Op zijn muziek ontsproten immer planten
en Bloemen, alsof zon en regen
Een blijvende lente hadden gemaakt.
Alles wat hem hoorde spelen,
Zelfs de golven van de zee,
Bogen hun hoofden en gingen liggen.
Muziek verstaat de kunst om
Zorgen en hartzeer in slaap te wiegen of
Zacht te laten sterven

Betover me, breng me in slaap en doe mij
Zo versmelten met jouw heerlijke klanken;
Zodat ik, in vervoering, verder weg zak in
zachte sluimering.
Verlicht mijn zieke hoofd
En bereid mij een bed;
Jij Kracht, die dit lijden
Van mij kan wegnemen; en snel
Verzachten, hoewel mijn koorts niet
verdwijnt.
Laat mij dan mijn pijn
In slaap wenen
En geef me zoveel rust,
Dat ik, arme ik,
Daardoor kan denken,
Dat ik leef en sterf
Tussen de rozen.

Fall on me like a silent dew,
Or like those maiden showers,
Which, by the peep of day, do strew
A baptism o'er the flowers.
Melt, melt my pains
With thy soft strains;
That having ease me given,
With full delight,
I leave this light,
And take my flight
For Heaven.

Val op me, als een stille dauw,
Of als die vroege voorjaarsregens,
Die bij het ochtendgloren druppels
Sprekelen over de bloemen.
Verzacht, verzacht mijn pijn
Met jouw zachte klanken;
Zodat ik, hierdoor verlicht,
In volle vreugde
Het aardse licht verlaat,
En mijn vlucht neem
Naar de Hemel.

Fire of Love

Fire of love
O living flame of love,
So tenderly you wound
The deepest centre of my soul,
No longer you oppress me,
No longer you afflict me;
Now, if it be your will,
Perfect in me this work of love;
Break through the veil of this sweet
Encounter.
O gentle dart, o tender wound,
O soft hand,
O loving caring touch,
That tastes of life eternal,
Life eternal, all debts are paid;
Slaying, you changed death into life,
Slaying, you changed death into this fire of
Love.

O lamps of fire, o lamps of fire,
Whose radiance fills the deepest caverns
of My heart.
Once obscure and so dark and blind,
Now give forth with such strange exquisite
tenderness,
Both light and warmth, transforming
forever their beloved.

O how gentle, o how loving
Is your awakening deep within my heart.
There secretly you dwell, hidden and
alone,
Breathing the sweetness of your love,
Enkindled in your living flame,
O how tenderly you rouse me to love you.

Fire of love.

Vuur van liefde
O levende vlam van liefde,
Zo teder verwond je
Het diepste centrum van mijn ziel ,
Je onderdrukt me niet langer,
Je kwelt me niet langer;
Nu, als het jouw wil is,
Volmaak in mij dit werk van liefde;
Breek door de sluier van deze zoete
Ontmoeting.
Oh zachte pijl, oh tedere wond,
Oh zachte hand,
Oh liefdevolle zorgzame aanraking,
Die smaakt naar het eeuwige leven,
Eeuwig leven, alle schulden zijn betaald;
Dodend, veranderde je dood in leven,
Dodend, veranderde je de dood in dit vuur
Van liefde.

Oh lampen van vuur, oh lampen van vuur,
Wier straling de diepste spelonken van
Mijn hart vult.
Ooit verborgen en zo donker en blind,
Stralen nu, met zo'n vreemde, verfijnde
tederheid,
Zowel licht als warmte uit, voor altijd hun
geliefde transformerend.

Oh hoe zacht, oh hoe liefdevol
Is jouw ontwaken diep in mijn hart.
Daar verblijf je in het geheim, verborgen
en alleen,
De zoetheid van jouw liefde ademend,
Ontstoken aan jouw levende vlam,
Oh hoe teder wek je me op om van je te
houden.
Vuur van liefde.

Welcome the Spring

Fled are the frosts,
And now the fields appear reclothed
In green and verdant diaper;
Thaw'd are the snows and now
The lusty spring gives to
Each mead enameling;
The palms put forth their gems,
And ev'ry tree now swaggers
In het leafy gallantry, Winter is gone:
Welcome the Spring!
First April, she with mellow show'rs
Opens the way for early flow'rs,
Then after her comes smiling May
In a more rich and sweet array;
Next enters June, and brings us more
gems than those two that went before;
Then, last July comes in, and she more
wealth brings in than all those three.
Welcome the Spring.

Verdwenen zijn de vorstperiodes,
En nu verschijnen de velden weer
Bekleed in groene en welige bedekking;
Gesmolten is de sneeuw en nu
Geeft de overvloedige lente
Ieder veld een schitterend kleed;
De palmen tonen hun juwelen,
En elke boom pronkt nu trots met zijn
Bladerige pracht, de Winter is voorbij:
verwelkom de Lente!
April komt eerst, zij opent de weg
Met zachte regen voor vroege bloemen,
Dan na haar komt Mei glimlachend
In een rijker en zoeter gewaad;
Vervolgens komt Juni, en brengt ons
meer juwelen dan de twee voor haar;
Tot slot komt Juli en zij brengt meer
rijkdom dan haar drie voorgangers.
Verwelkom de Lente.

Song of Songs, Patrick Hawes

1. Love's Promise

Come my beloved
Where the vine has budded:
There will I give my love;
Let us stir up, let us rouse up love
'Till it please
Feed me raisins, feed me apples;
O my heart –Come feast on love.

Kom mijn geliefde
Waar de wijnstok heeft gebloeid:
Daar zal ik mijn liefde geven;
Laten we de liefde opwekken,
Aanwakkeren, tot het genoeg is.
Voer me met rozijnen, voer me met
appels;
O mijn hart – Kom smul van liefde.

2. Rhapsody

See him coming my beloved;
See him coming drawing near.
Snows are melting, winter's dying
Spring is dawning, drowning fear.

Zie hem komen mijn geliefde;
Zie hem komen naderbij.
Sneeuw is smeltend, winter stervend
Lente breekt aan, laat angst verdrinken.

The rain has gone,
New flowers appear;
The sound of turtle doves is heard.
In my garden taste the fragrance
Of the sweetest myrrh.

De regen is verdwenen,
Nieuwe bloemen verschijnen;
Het geluid van tortelduiven is te horen.
Proef in mijn tuin de geur
Van de zoetste mirre.

3- Many waters

As a seal on your heart;
Set me there upon your heart:
Passion cruel as the grave,
As fierce as any flame.
Love is strong, as strong as death.
Many waters quench not love.

Als een zegel op je hart;
Plaats me daar op je hart:
Passie wreed als het graf,
Zo fel als elke vlam.
Liefde is sterk, zo sterk als de dood.
Vele wateren doven de liefde niet.

4- Faint with love

Faint with love,
My heart, faint with love -so faint.
Gently falling, yearning, for your touch.

Zwak van liefde, mijn hart,
Zwak van liefde - zo zwak.
Zachtjes vallend, verlangend naar jouw
Aanraking.
Zwak van liefde, mijn hart,
Zwak van liefde - zo zwak.
In jouw schaduw rustend,
Voer mij het zoetste fruit.

Faint with love, my heart,
Faint with love -so faint.
In your shadow resting, feed me
Sweetest fruit.

My love is so fair, raven black his hair;
Eyes like doves beside a deep pool
Shining with a deep desire.
Kiss me love, taste my wine;
Drinking deep -let us sleep.

Faint with love my heart,
Faint with love, so faint
With your tender eyes
Revive and comfort me.

He is my desire,
Pure as fiercest fire;
His strong arms like cedar boughs
Will shield me and will never leave me;
O my love, taste my wine;
Drink your fill, lie soft and still.

5- Love's echo
Greeting my fair one,
Waiting and listening,
As the door opened no one was there.
I sought him, called him,
But could not find him,
Searching, seeking, lost in fear.

He has a garden, sweet with rich blossom,
Keeping his flocks
Where wild lilies grow.
There will I find him,
There will I kiss him.
Tasting apples soft with myrrh.

Waken O south wind, stir up his garden,
Rouse up the scent of lilies that grow.
Darling, embrace me, call me your fair
one,
Make me pillows soft with pine.

Mijn liefste is zo mooi, ravenzwart zijn
haar;
Ogen als duiven naast een diepe poel
Schitterend met een diep verlangen.
Kus me, liefste, proef mijn wijn;
Drink diep - laten we slapen.
Zwak van liefde, mijn hart,
Zwak van liefde - zo zwak.
Verkwik en troost mij
Met jouw tedere ogen.

Hij is mijn verlangen,
Zuiver als het felste vuur;
Zijn sterke armen als cedertakken
Zullen mij beschermen en nooit verlaten;
O mijn liefste, proef mijn wijn;
Drink je vol - lig zacht en stil.

Groetend mijn schone,
Wachtend en luisterend,
Toen de deur openging was er niemand.
Ik zocht hem, riep hem,
Maar kon hem niet vinden,
Zoekend, speurend, verdwaald in angst.

Hij heeft een tuin zoet met rijke bloesem,
Zijn kuddes hoedend
Waar wilde lelies groeien.
Daar zal ik hem vinden.
Daar zal ik hem kussen.
Proevend van appels zacht met mirre.

Maak wakker, o zuidenwind, schud zijn
tuin Op, wek de geur op van lelies die
groeien.
Liefje, omhels me, noem me je schone,
Maak mij kussens zacht met dennen.

6- Song of Songs

Gleaming, shining, golden starlight.
Rising, burning, silver moonlight.
Warming, glowing, streaming sunlight.
Sing my heart, the Song of Songs!
Dance heavens, dance starlight,
Dance Sunlight, dance moonlight
To the highest Song of Songs.

Maria Regina!, Christus Est!
Who is this? Who comes like the dawn?
Who scatters the darkness and heralds
the morn?
Maria Regina, Christus Est!

Glanzend, stralend, gouden sterrenlicht.
Opkomend, brandend, zilveren maanlicht.
Verwarmend, gloeiend, stromend zonlicht.
Zing mijn hart, het Lied der Liedereren!
Dans hemelen, dans sterrenlicht,
Dans zonlicht, dans maanlicht
Voor het hoogste Lied der Liedereren.

Maria Regina, Christus Est.
Wie is hij? Wie komt als de dageraad?
Wie verstroot de duisternis en kondigt de
morgen aan?
Maria Regina, Christus Est!

1. Music of the Stars

The dark night clouds are starlit
As though to mock the moon
That arises at each twilight
To Take the mantle from the sun
All united in an assignment
To light the dark auditorium below way

The radiant stars gloriously move
Age to age whispering its adventures the
music of the stars
Singing the past, present and future

Singing a past heard in legends

Singing a present felt by all men

Singing a future obscured to mortals

It's the music of the stars.

The inaudible lyrics of the stars
That need neither lute nor lyre
To arouse the heart with its ancient rhyme
That chime that is older than any note
Like a spell enchants the audience.

Its melody wanes towards daybreak
Like a script come to a timely end
Its rhythm diminishes
Like the beats fleeting from dawn
Its harmony disaccords
Like harpers' strings breaking,
Singing a ballad to seafarers
Singing a hymn to wayfarers
Singing an anthem to soldiers
It's the music of the stars.

De donkere nachtwolken zijn door sterren
Alsof ze de maan willen bespotten
Die elke schemering opkomt
Om de mantel van de zon af te nemen
Allen verenigd in een opdracht
Om de donkere ruimte beneden te
verlichten.

De stralende sterren bewegen glorieus
Van eeuw tot eeuw fluisterend over hun
avonturen, het is de muziek van de sterren
Zingend over het verleden, heden en
toekomst
Zingend over een verleden gehoord in
legendes
Zingend over een heden gevoeld door alle
mensen
Zingend over een toekomst verborgen
voor stervelingen
Het is de muziek van de sterren.

De onhoorbare teksten van de sterren
Die geen luit of lier nodig hebben
Om het hart te beroeren met hun oude rijm
Die klank die ouder is dan elke noot
Betovert het publiek als magie.

Haar melodie neemt af tegen zonsopgang
Als een script dat tijdig eindigt
Haar ritme vermindert
Als de slagen vluchten voor de dageraad
Haar harmonie raakt uit balans
Als de brekende snaren van harpisten,
Zingend een ballade voor zeelieden
Zingend een hymne voor reizigers
Zingend een volkslied voor soldaten
Het is de muziek van de sterren.

2. The hardest thing

The hardest thing, I think, by far, is how we analyze spectra-light broken up into its component colors.

It's so abstract, so removed from the actual object we are studying.

See, chemists study chemicals in the lab.

See, biologists study life on earth.

But astrophysicists can't grab a piece of galaxy and put it in a laboratory. We have to study a picture of the thing, and then analyze the light that comes from it.

Nearly everything we know about the machinery of our universe comes to us through the analysis of light. It's all just light-and ninety-nine percent of it happens to be invisible to the naked eye,

3. The Gift to Sing

Sometimes the mist overhangs my path,
And blackening clouds about me cling;
But, oh, I have a magic way
To turn the gloom to cheerful day —

I softly sing.

And if the way grows darker still,
Shadowed by Sorrow's somber wing,

With glad defiance in my throat,
I pierce the darkness with a note,
And sing, and sing.

I brood not over the broken past,
Nor dread whatever time may bring;
No nights are dark, no days are long,
While in my heart there swells a song,
And I can sing.

Het allermoeilijkste, denk ik, is hoe we spectra analyseren - licht dat is opgesplitst in de kleuren waaruit het is samengesteld. Het is zo abstract, zo ver verwijderd van het daadwerkelijke object dat we bestuderen.

Kijk, scheikundigen bestuderen scheikundige stoffen in het laboratorium. Kijk, biologen bestuderen het leven op aarde. Maar astrofysici kunnen geen stuk van een sterrenstelsel pakken en in een laboratorium plaatsen. We moeten een afbeelding van het ding bestuderen en vervolgens het licht analyseren dat er vandaan komt. Bijna alles wat we weten over de werking van ons universum komt tot ons door de analyse van licht. Het is allemaal maar gewoon licht - en negenennegentig procent daarvan is onzichtbaar voor het blote oog.

Soms hangt de mist over mijn pad,
En zwarte wolken kleven aan mij;
Maar, oh, ik heb een magische manier
Om de somberheid te veranderen in een
Vrolijke dag —
Ik zing zachtjes.
En als de weg nog donkerder wordt,
Overschaduwd door de sombere vleugel
Van verdriet,
Met blij verzet in mijn keel, doorboor ik de
Duisternis met een noot,
En zing, en zing.
Ik pieker niet over het gebroken verleden,
Noch vrees ik wat de tijd ook mag
Brengen; Geen nachten zijn donker, geen
dagen zijn Lang, als in mijn hart een lied
aanzwelt,
En ik zingen kan.

